

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

temp. ord. & per Abb. in d. c. conquerete. in fi. uerbis, & in c. 2. per Inn. de eo, qui furti. ord. suscep. Quibus omnibus stantibus, prout stant de iure, & subtrineri possunt, tolluntur ferè omnia, super quibus se fundauit dominus consultor, cuius argumentis tum ex pre dictis, tum ex iis, quæ aduocat' domini Hieronymi ad duxit, satis esse responsum apparet. ¶ Consideret et dominus iudicare debēs (quod quidem dominus cō sultor ita factum dimisit) exceptiones pro parte D. Hieronymi propositas de parte possessionis, de qua agitur, emphyteotica, quā D. Hieronymus tenet, & possidet dimidiam dictæ possessionis ex p̄t̄u ipsius Petri Nicolai agentis possessorio recuperandæ, qui uendit Camillo, & Camillus uendit D. Hieronymo, ut ex instrumentis in processu productis constat, & sic facto suo à possessione, quantum est pro dimidia, cecidit, t̄ quo casu non datur ei remedium intentatum d. c. reintegranda. cum ibi nor. & in l. rem. quæ nobis. ff. de acq. pos. Quartā uerò partē dictæ possessionis d. Hieronymus possidet iure emphyteotico ex persona D. Iacobe, quæ unā cum duobus aliis fuit de re illa in uestita, & per ius accrescendi, uel non decrescendi, p̄ pter obitum alterius ex illis tribus habuit quartā partem in effectu dictæ possessionis iure emphyteotico, iuxta ea, quæ habentur per Bar. in l. si mihi, & titio. ff. de uerb. obl. Et quoad hanc quartā partē nō uideo, q̄ dictus Petrusnicolaus agens debeat obtrineri, & reintegrari, quā illa ad ipsū nec quoad dominiū, nec quoad possessionem spectauit. Sed quoad aliam quartā partem fortè possidet, & deberet reintegrari, quoniam ipse, & suus p̄decessor illam possedit, & hæc est illa pars, cuius possessio fuit per dictā D. Iacobā pro restitutione dotis apprehensa, & cuius tenuta data fuit. Verum nec ad possessionem huius quartæ partis Petrusnicolaus debet reintegrari, quā Do. Hieronymus fuit de illa inuestitus ab Abbate propter caducitatem dicti Petrinicolai ob non solum canonem, ut patet ex quodā instrumento in processu productum: quo fit, ut Petrusnicolaus non potuerit agere, nec obtrineri in hoc remedio c. reintegranda. ut concludunt Doc. communiter. & ibi per Inn. in c. sape. de restit. spol. & per Io. Cald. in c. cum ad sedem. eod. tit. ac per Host. & Io. And. in c. accedens. ut lit. non contesta. Et tam ex his, quàm ex adductis plenè, & doctè per dictū dominum aduocatū D. Hieronymi in eius sententiā uti ueriores uenio, illamque approbo. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Citatio ut sit legitima, quid requiritur, & nu. 6.
- 2 In citatione tenor rescripti, et commissionis exprimi debet, & quādo, nu. 9. & 10.
- 3 Interlocutoria post lapsum decendij à die scientie transit in rem iudicatam, nisi uel à iudice suspendatur, uel ab ea appelletur, nec sufficit contradictio.
- 4 Tenuta data, præcedente citatione partis non legitima, non dicitur nulla, sed potius iniusta, & non legitima, & in rem iudicatam transire potest. Secus, si nulla præcessisset citatio.
- 5 Actus aliquis, & ualidus potest ex actu non legitimo, & iniusto resultare.
- 6 In citatione facta auctoritate iudicis ordinarij de iure communi non est exprimenda causa, Secus, si facta esset auctoritate iudicis delegati, nu. 9. & 10.
- 7 Citatio facta, habita relatione ad petitionem, seu ad acta ualet, & dicitur certa, ac certam causam continere.
- 8 Citatio in criminalibus debet continere causam certam expressam.
- 9 Idem in citatione facta de commissione iudicis delegati.
- 10 In citatione an debeat exprimi tenor libelli.

E P I T O M E.

Tenuta data ex reuocatione p̄carii, tertio possessore citato simplr ad recipiendū copiā petitiōis, & ad p̄

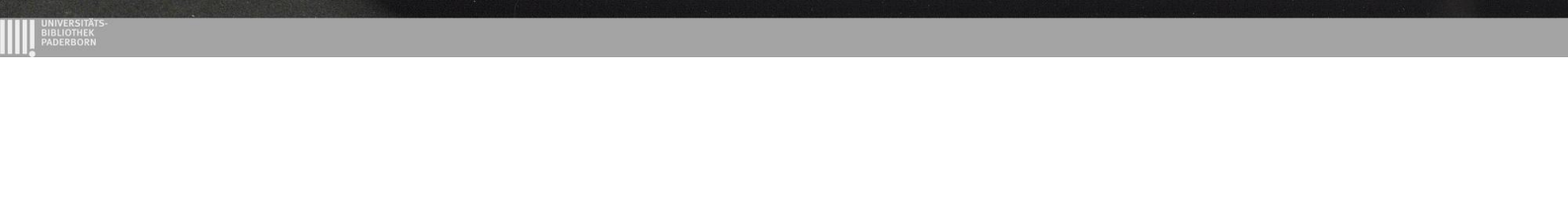
dicendū, ne contenta in petitione fiant, & citatur, & ipso contumace existente, & aliter non potest ualere, & post lapsum decendij à die factæ rem iudicatam transiuerit, ipso tertio solum edicente, & non appellante, hic probatur.

CONSILIVM LXVII.

Causa tenutæ datæ, tertio possessore citato ad recipiendū copiam petitionis, & ad contradicendum, ne contenta in petitione fiant, & exequantur, si tenuta data, ipso tertio nō cōparente, contumace existente, aliterq̄, non citato, ualere sufficienter citatus dicitur? Et non ualere magis dicitur, quoniam t̄ citatio non dicitur legitima nisi in ea exprimat̄ causa, ad quam, & p̄carij si primates. & ibi glo. 5. quest. 2. & gl. in c. 2. de iudicis, q̄ in literis citatoris debet contineri, uel it petere, & causā petendi, & qualiter agere, & res debet aperte significari, non autem in c. 2. & 3. de libel. oblat. & l. si in rem. ff. de re iud. ad cautelam in fine citationis apponunt libellos, ut reus possit deliberare. Præterea t̄ in citatio debet exprimi tenor rescripti, ut eo uisio citari deliberare. d. c. 2. de dilat. & dicit Spec. in tit. §. sequitur uidere in uer. unum, q̄ delegatus debet tenorem cōmissionis in citatione exprimi, ut reus possit deliberare, quid in termino debet d. c. 2. c. 1. 7. q. 2. & c. cum in iure. de offic. in l. 2. ff. si quis in ius uoc. non ie. ¶ Quibus tantibus contrarium est uerius, & concludo tenentam ex reuocatione pacti p̄carii tenere, ut in argu. l. si quis in ius uoc. non ie. do fiet de cōsuetudine cōstat, & Alex. & alios. in ratio est, nam e. in d. & aliquo r̄io potest, nisi semel. Quomodo in cont. de iur. & argu. §. qui in iur. ff. in citatione, & si citatio, & p̄t̄a supra, & p̄t̄a tione, uer. u. c. in deleg. dicit, ut ibi ac in ordinario, & iurisdictione, sumitur facta uoluit Bal. d. in festum cit. uer. ad alia, ut ad in d. c. consent. quod idē Spec. in citatione, & aliqui in seruit. petitionis, & nam, idem q̄, aliqui infor.

- 1 Citatio non dicitur legitima nisi in ea exprimat̄ causa, ad quam, & p̄carij si primates. & ibi glo. 5. quest. 2. & gl. in c. 2. de iudicis, q̄ in literis citatoris debet contineri, uel it petere, & causā petendi, & qualiter agere, & res debet aperte significari, non autem in c. 2. & 3. de libel. oblat. & l. si in rem. ff. de re iud. ad cautelam in fine citationis apponunt libellos, ut reus possit deliberare. Præterea t̄ in citatio debet exprimi tenor rescripti, ut eo uisio citari deliberare. d. c. 2. de dilat. & dicit Spec. in tit. §. sequitur uidere in uer. unum, q̄ delegatus debet tenorem cōmissionis in citatione exprimi, ut reus possit deliberare, quid in termino debet d. c. 2. c. 1. 7. q. 2. & c. cum in iure. de offic. in l. 2. ff. si quis in ius uoc. non ie. ¶ Quibus tantibus contrarium est uerius, & concludo tenentam ex reuocatione pacti p̄carii tenere, ut in argu. l. si quis in ius uoc. non ie. do fiet de cōsuetudine cōstat, & Alex. & alios. in ratio est, nam e. in d. & aliquo r̄io potest, nisi semel. Quomodo in cont. de iur. & argu. §. qui in iur. ff. in citatione, & si citatio, & p̄t̄a supra, & p̄t̄a tione, uer. u. c. in deleg. dicit, ut ibi ac in ordinario, & iurisdictione, sumitur facta uoluit Bal. d. in festum cit. uer. ad alia, ut ad in d. c. consent. quod idē Spec. in citatione, & aliqui in seruit. petitionis, & nam, idem q̄, aliqui infor.
- 2 Tenuta data, præcedente citatione partis non legitima, non dicitur nulla, sed potius iniusta, & non legitima, & in rem iudicatam transire potest. Secus, si nulla præcessisset citatio.
- 3 Actus aliquis, & ualidus potest ex actu non legitimo, & iniusto resultare.
- 4 In citatione facta auctoritate iudicis ordinarij de iure communi non est exprimenda causa, Secus, si facta esset auctoritate iudicis delegati, nu. 9. & 10.
- 5 Citatio facta, habita relatione ad petitionem, seu ad acta ualet, & dicitur certa, ac certam causam continere.
- 6 Citatio in criminalibus debet continere causam certam expressam.
- 7 Idem in citatione facta de commissione iudicis delegati.
- 8 In citatione an debeat exprimi tenor libelli.

magis cōmunit in col. C. quomodo in c. cōsuluit de p̄p̄re iudicatur copiare, ut non dicitur p̄re iudicatur. ¶ Præterea t̄ in citatione ad acta, se cōstat certa, & in tra inquit Bal. in r̄io generalis, & nā ex quo facta fuit in l. cō iudic. §. huiusmodi alios per illi r̄io. ¶ Præterea t̄ in citatio debet exprimi tenor rescripti, ut eo uisio citari deliberare. d. c. 2. de dilat. & dicit Spec. in tit. §. sequitur uidere in uer. unum, q̄ delegatus debet tenorem cōmissionis in citatione exprimi, ut reus possit deliberare, quid in termino debet d. c. 2. c. 1. 7. q. 2. & c. cum in iure. de offic. in l. 2. ff. si quis in ius uoc. non ie. ¶ Quibus tantibus contrarium est uerius, & concludo tenentam ex reuocatione pacti p̄carii tenere, ut in argu. l. si quis in ius uoc. non ie. do fiet de cōsuetudine cōstat, & Alex. & alios. in ratio est, nam e. in d. & aliquo r̄io potest, nisi semel. Quomodo in cont. de iur. & argu. §. qui in iur. ff. in citatione, & si citatio, & p̄t̄a supra, & p̄t̄a tione, uer. u. c. in deleg. dicit, ut ibi ac in ordinario, & iurisdictione, sumitur facta uoluit Bal. d. in festum cit. uer. ad alia, ut ad in d. c. consent. quod idē Spec. in citatione, & aliqui in seruit. petitionis, & nam, idem q̄, aliqui infor.

- non, num. 5.
- 4. Cumulatio proprie non dicitur, quando in libello duo remedio subordinatè proponuntur.
- 6. Clausula super quibus & c. in libello in quo possessorium, & petitorium fuerint proposita, quid operetur.
- 7. Fideicommissi iura quomodo cedi possint, & quando non.

E P I T O M E.

Libellum, in quo possessorium merum, petitorium, & subordinatè proposita fuerint, & sustineri, ualere ostenditur.

C O N S I L I U M L X X V I I I.

Ro aliquali breui informatione circa libellum, quod transmittitur, aduertendum est, quod principaliter intendatur simplex possessorium. In fine C. de edic. diui adri. toll. p. ipsi Stägelin, quod in totum censetur haeres ex vulgari substitutione, presupposita nullitate legitimationis Philippi filii Gerardi: quod remedium datur et substituto uulgariter, quod directè, & immediatè succedit ipsi testatori, ut habetur plenè per Bar. & alios in d. l. si. ite datur nedum respectu bonorum allodialium, sed et feudalium, & emphyteoticorum, quae per testatorem tempore obitus tenebantur & possidebantur, ad effectum, ut haeredi scripto, & substituto, uulgariter, quod substitutioni locus fuit, detur tenuta, & fiat immisio dictorum bonorum, et si constaret bona feudalia, & emphyteotica de iure, ac ex forma iustitutur non spectare ad haeredem, seu substitutum, ad tradita per Ioan. Andr. in addit. Specul. in tit. de testam. §. penult. in fin. & per Alexand. in d. l. fin. in ultimis uerbis. Et quamuis iustitutus libellus uideatur alternatiuus, & sic tanquam incertus non admittendus, cum quilibet pars alternatiuae ad eundem effectum non tendat, iuxta quae habentur per Alexand. in l. ubi autem. §. q. illud post alios ff. de uerbo. obligat. & in l. gallus. §. si eius. ff. de liber. & posthum. cum similibus. tamen rectè intueti non potest dici alternatiuus, sed subordinatus, ut quod primo simpliciter, & pure aliquid petitur ex aliqua causa, & in casu, quo aliud sit, uel reperiatur, petatur aliud subordinatè, ut dicitur conceptus libellus in hoc casu, & tunc huiusmodi libellus subordinatus pedit, & de iure admittitur, ut uoluit Felin. in c. 1. col. 20. de libel. oblat. p. not. à Bald. in l. quo tempore. C. de restitut. milit. ¶ Nec obstat, quod possessorium merum, & petitorium simul non possent cumulari, maxime quod unum esset summariu, quale est remedium d. l. si. & aliud plenariu, seu ordinariu, quale est remedium, quod datur si deicommissario contra haeredem grauatum per fideicommissum, iuxta quae habentur in l. 1. ff. de fideicommiss. haered. per. & not. in l. 1. C. quorum bonorum, iunctis plenè traditis in l. naturaliter. §. nihil commune ff. de acquirend. posses. ac etiã in l. 2. & l. fin. C. de edic. diui adria. tollen. Quia illud uerum esset, quando fieret cumulatio ad effectum concludendi simpliciter super utroque, & sententia ferendi, nam haec proprie dicitur cumulatio, ut habetur in d. c. 1. de libel. oblat. & per legistas in l. edita. C. de ede. secus si in libello duo remedia subordinatè proponerentur, ut supra dixi, ad effectum, ut super primo principaliter intentato procederetur, & solū super eo iudicaretur, & casu quo res aliter, se haberet super alio tantum procederetur, & iudicaretur, talis. n. petitio subordinata procederet, nec diceretur proprie cumulatio, ut p. Felin. in loco preallegato. Preterea si possessorium d. l. fin. quod est adipsicende, non aduerfatur, nec repugnat petitorio, & ideo possent cumulari, Bar. & alii in d. §. nihil commune. ¶ Clausula adhuc super quibus & c. in libello apposita operatur, quod si in eodem libello fuerint proposita possessorium, & petitorium, substitueatur libellus, & sententia feratur super illo,

magis cõmuniter, & maxime Bald. in l. consentaneu. in col. C. quomodo, & quando iudex post Innocen. in col. iud. de offi. delega. qui dicit, quod ordinarius se propraesumitur citare ex causa, & ideo citatus debet comparere, ut not. in d. l. 2. ff. si quis in ius uoca. non ier. & sic praesumitur semper pro citatione ordinarij. l. fin. C. de annal. excep. & hoc, dummodo quis sit ad petitionem citatus, & quod non debeat exprimi causa in citatione, quod fit ab ordinario uoluit Bar. in extrauag. ad reprimen. in uer. super dicto Pet. de Ancha. in g. ad sequetra. poss. & Innocen. in c. auditus. de p. curat. ¶ Preterea quod citatio est facta habita relatione ad acta, seu ad alia, ut ad petitionem, ea ualere, quae tenent certa, & specialia, & causa quod certa continere, ita inquit Bal. in d. l. consentaneu, secus si fieret citatio generalis, & in nube, quia non ualere, ut ibi per eum dicitur, quod facta fuit habita relatione ad petitionem, ceterum in se continere pro causa contenta in petitione arg. l. 1. C. de praescrip. triginta annorum, & l. hec uerba. §. l. huiusmodi ff. de contrahen. emp. per Bar. & alios per illi rex. cum ibi not. in l. fin. C. de senten. quae sine contrarij. profer. & faciunt not. per Cyn. in l. quo tenet. C. de fideicom. Sed in casu nostro citatio non fuit generalis, & indiscreta, nec in nube facta, ergo & c. ¶ Non obstat allegata in contrarij, & primo rex. in d. l. si p. imates cum similibus, quod p. tcedit in crimina libris, & quado de crimine agit criminaliter propter magnum p. iudiciu, ut habetur in c. 1. de accusa, & eodè modo responderi potest notatis in d. c. 2. de dilat. uel illa procedit, quado fieret citatio de commissione iudicis delegati, cum. n. reus non sit certus de iudicis iurisdictione, debet in citatione exprimi causa, ac et tenor referri, ne reus possit se excusare, & nolle comparere, arg. l. si. si quis in ius uoca. non ier. Secus ergo, quando ratio de commissione ordinarij, de cuius iurisdictione constat, & notoriu est, quae cessat ratio, ut per Bar. Alex. & alios in d. l. 2. & per Bal. in d. l. consentaneu. & ratio etiam ex quo iudex delegatus aliquo casu est iudex, & aliquo non, de eius commissione citatio fieri non potest, nisi causa in ea exprimat, ut i. d. auth. qui seque. C. quomodo, & quado iud. & a. the. offeratur C. de iur. contestat. Ang. & docto. in l. si fideicom. ff. de iur. argum. not. per glo. & Bar. in l. de pupillo. §. qui natiat. ff. de noui oper. nuncia. ¶ Non obstat, quod in citatione debet exprimi tenor rescripti, & sic causa citantis, & ad cautela debet exprimi tenor libelli, ut supra, & per Specul. in tit. de citatio. in §. i. de citatione, uer. uisio de citatoine ordinarij, quae illud procedit in delegato, ut reus sit certus de iurisdictione in diebus, ut ibi ac et in §. sequit uidere in uer. unu, secus in ordinario, quae reus est, uel debet esse certus de sua iurisdictione, & ideo comparere debet, quia citatio praesumitur facta ex causa, & hoc idè, & eisdè rationibus uoluit Bald. in d. authen. offeratur: & hoc opinio praesertim est uera, quando in citatione habetur relatio ad alia, ut ad acta, uel ad petitionem ad tradita p. Bald. in d. l. consentaneum, & de a. the. offeratur: & ad id, quod idè Specul. dixit de expressione tenoris libelli in citatione, aduertendum est, quod ipse dixit, ad cautela aliqui inserunt in fine citationis tenorem libelli, & petitoris, & consequenter hoc non dicitur necessarium, idemq; dicit glo. in d. c. 2. de dilatio. Et haec pro aliquali informatione breuiter dicta sufficiant.

S V M M A R I U M.

1. Remedium l. si. C. de edic. diui adri. toll. datur etiam substituto uulgariter non solum respectu bonorum allodialium, sed etiam feudalium, & emphyteoticorum per testatorem tempore obitus possessorium.
2. Libellus alternatiuus non admittitur, secus si esset subordinatus.
3. Possessorij meri, & petitorij cumulatio quando datur, & quando